I forrige Aarhundrede var Kvindens Stilling til Manden nærmest at betragte som et Første-Tyendes; hendes Karakters Særpræg underdanig Lydighed. Hun saa med hans Øjne, og tænkte hun, tænkte hun hans Tanker. Det fysiske Arbejde i Huset paalagdes hende, i sin Fritid syede hun eller spandt. Hendes Livssyn var snevert, det gik ikke ud over de fire trange Vægge, der dannede Rammen om hendes Liv.

Hvad der bidrog ikke saa lidt til at hæve Kvindens Stilling, var Frihedsbevægelsen i 1848 og den efter denne Tid stærkt florerende Bladliteratur, som, det skal villigt indrømmes, ikke nogen Sinde er bleven hende forbeholdt. Sans for Læsning har Kvinden aldrig manglet; om hun tillige har haft Kritik nok til at vælge rigtigt, bliver et andet Spørgsmaal. Forlange, at hun skulde indlade sig paa bindstærke, videnskabelige Værker, hvortil hun hidtil har savnet Forkundskaber, turde ogsaa være for meget.

Nu til Dags er Kvindens Samfundsstilling væsentlig forskellig fra den tidligere; man er begyndt at betragte hende som Menneske; men naaet til at anse hende for et med Manden ligestillet Individ, er man ingenlunde. Kun naar det gælder *Pligterne* mod det kære Samfund, er hun god nok. — En Kvinde er f. Eks. Næringsdrivende. Hun har da at betale Skat af sin surt fortjente Indtægt, men bestemme over, hvorledes denne Skat skal anvendes, kan hun ikke. I politisk Henseende regnes hun i Rang med Idioter, (blandt voksne Mænd har nemlig kun disse ikke Stemmeret), i ægteskabelig Henseende hører hun ind under de umyndige. Ja, saa inkonsekvent, saa uretfærdig er Mændene i selve deres Liberalisme, at de, idet de aabner Kvinden Udsigt til højere Dannelse ved at lukke Universitetets Porte op for hende, paa samme Tid nægter hende Adgang til at naa saa højt, som hendes Intelligens eller Energi kan føre hende. En Kvinde kan blive Jurist, Læge o. s. v.; men hvem sidder her hjemme inde med Dommerembederne, hvem styrer Hospitalerne, hvem forkynder Ordet fra Prædikestolene, trods det, Kvinderne siges at være de mest religiøse: ***Mænd.***

Det er sagt saa ofte, men det kan ikke siges ofte nok: Kvinderne maa selv hjælpe til, om de skal opnaa Ligeberettigelse med Manden. Enhver, der har Døtre, bør se paa disse med de samme Øjne, hvormed de betragter Sønnerne. Pigebørn maa ikke tilbringe deres bedste og kraftigste Aar i Lediggang, blot med at sidde og vente paa en Frier; det er umoralsk at lære sine Børn at betragte Ægteskabet som en slet og ret Forsørgelsesanstalt. Lad den unge Pige faa Udvikling og Oplæring i nyttigt Arbejde, saaledes, at hun kan staa paa sine egne Ben, ernære sig selv, at hun ikke behøver at kaste sig i Armene paa den første den bedste, der krydser hendes Vej, til ubodelig Ulykke saavel for hende som for ham. Ved Kundskaber stiger hendes Selvagtelse og hendes Krav om en højere Moral, hun naar derved op i Niveau med Manden, Ægteskabet bygges paa Sympati og har altsaa større Chancer for at leves i Harmoni.

Vort Maal, Mænds som Kvinders, bør derfor være: Fuldstændig Ligeberettigelse i Samfundet, samme Adgang til Erhverv for Kvinder som for Mænd. Kun paa denne Maade er der Udsigt til at undgaa den skæbnesvangre Krig mellem Kønnene, en Ulykke, der er saa meget føleligere, som den kommer paa Kant med den naturlige Ordning, der er Ømhed mellem Kønnene.

— Fru Meyers interessante Foredrag modtoges med stærkt Bifald af den meget talrige Forsamling. *Fru Rosalie.*

Foredrag.

Da der i de sidste Aaringer — og navnlig i den nu forløbne Vinter — med Hensyn til Foredragsvirksomhed er bleven stillet adskillige Opfordringer til Undertegnede, som jeg paa Grund af min hidtidige Stilling som Mejeribestyrer for en stor Del har maattet nægte at imødekomme, undlader jeg ikke at bringe til Offentlighedens Kundskab, at jeg nu er fratraadt Mejerigerningen og gaaet over til fri journalistisk Virksomhed — og saaledes ser mig i Stand til i Fremtiden bedre at kunne imødekomme Krav om Foredragsgerning.

Hvor en større Kreds af Foredragsforeninger slaar sig sammen og lægger en Plan for en Rundrejse i Kredsen med et Foredrag (eller i enkelte Tilfælde to) dagligt, vil der jo kunne opnaas forholdsvis billige Betingelser.

De Emner, der specielt ønskes talt om, bedes venligst opgivet i Anmodningerne, da jeg saa vidt muligt gerne vil imødekomme Folks Ønsker i saa Henseende. Jeg taler *helst* om Nutidens mest brændende Spørgsmaal: Arbejderspørgsmaalet. Fredssagen, Kvindesagen, Afholdssagen, Nutidens Politik o. s. v., men vil dog ogsaa nok tale om historiske og religiøse Emner, hvor det særligt ønskes, og jeg faar den nødvendige Tid og Lejlighed til at forberede mig for det opgivne Emne paa disse Omraader.

Hvor det ønskes, kan mit Foredrag ogsaa blive Indledning til en Diskussion om det attraaede Emne.

Ærb.

Karl Fred. Jensen,
Journalist,
Brønderslev.

Velvillige Blade bedes venligst optage ovenstaaende. *K. F. J.*

Til vore Læsere.

Kvindebladet „Hvad vi vil" ønsker at gøre sine Læsere opmærksomme paa, at enkelte Numre af Bladet kan faas paa Ekspeditionen Klosterstræde 22. Det hænder ikke sjældent, at der findes enkelte Artikler, man ønsker at gøre sine Venner bekendt med, som endnu ikke holder Bladet. Dette kommer derved i videre Kredse og vinder Holdere. Enhver, for hvem Kvindesagen er en Alvorssag, og som ser social Retfærdighed som Vejen til Lykke, vil føle, at det at skaffe Kvindebladet „Hvad vi vil" Udbredelse, det betyder en hurtigere Erobring af den offenlige Mening til Gunst for Kvindens Ret som Borger.

Redaktionen vil indstændigt bede de ærede Kvinder rundt om i Landet at indsende Meddelelser til „Hvad vi vil" om alt, hvad der paa nogen Maade kan være Indlæg i vor Sag, Meddelelser fra Møder, private Oplevelser eller andet. Redaktionen vil paa diskret Maade fremstille disse Meddelelser til Støtte for Kvindesagen. Kun maa vi bemærke, at vi ikke tager Hensyn til anonyme Breve, hvorfor fuldt Navn og Adresse maa opgives, hvis Vedkommende ønsker, at deres Meddelelser skal komme i Betragtning.

En Rettelse.

Fru Redaktør.

Tillad mig at bringe en lille Rettelse til Deres Referat af Hr. Kaptajn Wagners Svar paa Valgdagen med Hensyn til Kvindens kommunale og politiske Valgret. Det lød nemlig saaledes: at naar Loven blev ens for Kvinder og Mænd med Hensyn til Snekastning, Brandtjeneste og Værnepligt, saa vilde han stemme for, at de ogsaa fik Valgret, før ikke. Det forekommer mig at være det samme som nej. Af Hr. Lærer Søgaards Interpellation har De udeladt det morsomste; han spurgte, om Kandidaten vilde gøre noget paa Tinge for at forebygge, at Mændene blev til Nathuer for Kvinderne, hvad der naturligvis vakte almindelig Munterhed. *Petrine Svendsen.*

Da Fru Petrine Svendsen selv interpellerede Hr. Kaptajn Wagner, tvivler vi ikke om, at hendes Referat maa være korrekt.

Redakt.

En genial Kvinde.

Der tales ofte om Kvindernes Mangel paa Genialitet. Nedenstaaende Beretning, taget efter „Morgenbladet", viser, at selv under Kvindens kuede Tilstand kan Geniet trænge frem. Hvad kan der da ikke ventes, naar hun faar lige Adgang med Manden til Kundskaber.

„I Washington frister for Tiden en gammel, lille Frøken ved Navn *Ella Carroll* en højst kummerlig Tilværelse i et beskedent, næsten fattigt Hjem. Denne triste Alderdom gør hendes Fædreland liden Ære; thi Ella Carroll har for sine Landsmænd en Gang været en amerikansk *„Jomfru af Orleans"* eller en kvindelig Moltke. Havde ikke Ella Carroll levet, er det et stort Spørgsmaal, om de Forenede Stater i Dag vilde have været, hvad de nu er. Borgerkrigens Historie vilde have haft en anden Ordlyd. Slaveriet vilde da endnu ikke have været afskaffet; thi da vilde Sydstaterne være gaaet af med Sejren. Heldet fulgte nemlig i Begyndelsen af Krigen deres Faner saaledes, at alle troede, at Nordstaterne maatte tabe; og i disse selv begyndte der at gribe om sig en Stemning, som tegnede til at blive Sydens bedste Forbundsfælle. Da begav en „gammel Jomfru" paa 50 Aar en rigtig kold Vinterdag sig af Sted fra New York, for selv paa Stedet at se, hvordan det gik med Krigen. Det var glødende Patriotisme og Had til Slavestaterne, som drog hende af Sted. Hun var dybt fortvivlet over Nordstaternes Uheld og gruede for en Katastrofe, medens hun selv følte sig levende overbevist om, at hun skulde blive et Redskab i en højeres Haand. Hun havde med egne Øjne set og lært de sortes Elendighed at kende. Hendes Familie, Efterkommere af Sir Thomas Knight, der var udvandret